

Prezident? My máme království!

Jan Haubert

Zpěvák kapely Visací zámek a všeobecně uznávaný král českého punku Jan Haubert vnímá prezidentské volby spíše jako rozptýlení.

TOMÁŠ DOLEŽAL

Co dělá Visací zámek v prvních týdnech roku?

My v zimě prakticky nekoncertujeme, a jak sleduju stav na českých silnicích, tak dobře děláme – vůbec bych nechtěl strávit celou noc na dálnici D1. Až do března máme odpočinkové období a mně to vyhovuje.

Co to znamená konkrétně pro vás?

K Vánocům dostávám hodně knih, takže sedím doma v teple, pouštím si gramofon a čtu. Teď jsem zaklapl tlustopis Magor a jeho doba a pouštím se do obří knihy o Hieronymu Boschovi. Včera jsem zkontroloval účty u Intergramu a chystám se na totéž u OSA. Dávám dohromady papíry na daňové přiznání, obcházím bazary s vinylly... Pořád je co dělat.

Mimochodem, jaké vinyly si teď pouštíte nejčastěji?

První desky Black Sabbath, neboť jsem je v mládí jaksi nestihl. No a taky jsem si konečně pořídil slavné album Bitches Brew od Milese Davise, pro jazz-rock mám velkou slabost.

Spousta českých muzikantů touhle dobou nabírá síly v tropech. Vás to neláká?

Já zimu většinou trávím v pražských

Vršovcích, ale jednou jsem byl v únoru v Egyptě, koupal se tam, slunil, bez ustání něco jedl nebo pil a taky to nebylo špatné.

Když teď tři měsíce odpočíváte, musíte žít skromně?

Kdepak, žádné uskrovnování! Teprve teď mi přicházejí peníze z prosincových koncertů a těch bylo dost. Vyprodaná Lucerna i Fléda v Brně, zhruba tisíc lidí přišlo v Českých Budějovicích... Hráli jsme i na různých firemních předvánočních večírcích, takže do března s penězi hravě vydržím.

Nervujete se kvůli prezidentským volbám?

My Visáci máme svoje punkové království, takže volby sleduju jen jako rozptýlení a vnímám spíš jako veselohru než jako drama. Myslím, že

nejkomičtější scény nás čekají teprve teď, v příštích pár desítkách hodin.

Máte pocit, že dobře už bylo, nebo jste v lednu roku 2018 spokojený?

Já doufám, že bude čím dál tím lépe.

Vzpomenete si na text nějaké písně, kterou jste psal roku 1988?

Snad jo, musím zapřemýšlet. Tehdy jsem se vrátil z vojny, Gorbačov už rozjel perestrojku i glasnost, ale v Praze jsem velké změny k lepšímu neviděl. Psal jsem třeba tuhle píseň jménem Strach:

Pozdě se staráte/to, co nám dáváte/není to, co chceme/Blbě jsme vyrostli/blbě se narodili/a nejspíš blbě umřeme...

A řeknete mi kousek textu, který píšete teď?

Ta píseň se bude jmenovat Volby:
Na každém kandelábru visí něčí hlava/jedna civí zleva,
druhá čučí zprava/zuby se jen blýskají, z očí číší snaha/vypadá to na masový vraha.

Předáte slovo textaři, který vás inspiruje?

Dejme ho Michalu Ambrožovi, jehož texty pro Jasnou páku a Hudbu Praha se mi vždycky velmi líbily. ■

MICHAL AMBROŽ

